

Uttekslingssemester Newcastle – David Spetaas

I denne rapporten vil jeg skrive litt om mitt utvekslingsopphold ved Newcastle University i Newcastle-upon-Tyne, nord i England. Jeg begynner med starten: Høsten 2012 begynte jeg på en bachelorgrad i samfunn, språk og kultur, med hovedvekt på statsvitenskap. Som en del av dette treårige studieløpet valgte jeg å ta mitt fjerde semester på en partnerinstitusjon i utlandet. Valget falt naturlig nok på Newcastle, dels fordi dette var en av HiØs partnere - noe som kvalifiserte til et ekstra stipend fra HiØ, dels fordi Newcastle University tilbød emner som passet godt inn i mitt studieløp og dels fordi Newcastle har rykte på seg som en av Europas aller beste studentbyer, både når det gjelder studentmiljø, levekostnader og læringsmiljø.

For meg var det et langt steg å søke meg til et universitet i et annet land. Jeg er kortvokst og er avhengig av rullestol over lengre avstander. Derfor var det veldig skummelt og vanskelig å skulle kaste seg ut i noe så ukjent og potensielt utfordrende som dette. Heldigvis hadde jeg tre studiekamerater som også skulle reise. Jammen endte det med at vi flyttet inn sammen også! Vi måtte dessverre ut i privatmarkedet etter bosted, da så å si alle hyblene på universitetets campus var opptatt. Det viste seg heldigvis at det er lett å finne seg bolig i privatmarkedet i Newcastle, i alle fall om man er flere som ønsker å bo sammen. Vi var også så heldige at vi kjente en der nede fra før, slik at han kunne dra på visning for oss før vi reiste ned. En av ulempene med å finne leilighet i det private er at mange aktører foretrekker å få hele leiesummen på forskudd, spesielt om det er snakk om studenter. Jeg betalte derfor cirka 14000 kroner på forhånd, hvorav 2000 kroner gikk til depositum (2000 kr á seks måneder, + depositum). I tillegg til dette kom gass og strøm. Det viste seg at vi måtte regne med at det fort ble 2500 - 3000 kroner i utgifter på bolig i måneden, noe som fortsatt var et godt stykke innenfor det mange av våre venner som bodde på campus måtte ut med. Kvaliteten på leiligheten var også relativt sett god (sett i forhold til engelsk standard). Leiligheten vår lå omtrent syv minutter med bil fra sentrum, noe som bekymret meg, siden jeg foretrekker å ha med manuell rullestol når jeg er usikker på hvor lange avstander det er snakk om. Heldigvis viste det seg å ikke være ett problem, da vi kunne ta både buss og metro til holdeplasser rett utenfor universitetet. Ikke vær redd for å gå i det private etter leilighet!

Da vi kom frem til universitetet hadde de ordnet det sånn at alle nye studenter skulle møte opp til en dag hvor man gjorde et endelig valg av emner, en dag hvor vi ble tildelt studentbevis og adgangskort, og en dag til informasjon. Vi var så naive at vi trodde vi kunne løpe inn og skrive oss på fag, hente studentkort og få med oss det viktigste av informasjonen, før vi reiste ut for å oppdage byen. Det gikk dessverre ikke, og godt er kanskje det(!), da det var utrolig mye nyttig informasjon om hvordan det var å være student i England disse dagene. Vi fikk også vite mye om forskjellige aktiviteter, idretter og foreninger som holdt til ved universitetet. Listene over forskjellige studenttiltak- og aktiviteter på engelske universiteter er ofte enorme, og man er garantert å finne noe som passer ens egne interesser.

Kursene jeg valgte å gå var «Government and Politics of the USA», «Political Violence and the modern state», og første års faget «Politics and Society». «Politics and Society» var som skrevet et første års fag, og krevde deretter. Men de to andre fagene krevde definitivt at man hadde tungen rett i munn, og holdt et jevnt over høyt nivå på egen innsats. Alt i alt, utrolig lærerike og interessante emner. Både forelesningene, seminarene, kursene og Newcastle University i sin helhet er utrolig bra. Vi hadde forelesere fra England, Scotland, USA og Tyskland, pluss flere gjesteforelesere fra andre steder i verden. Alle veldig hjelpsomme, ryddige og overraskende gode til å følge opp studentene sine. Det viste seg også at vi som utvekslingsstudenter hadde muligheten til å levere en hjemmeeksamen, fremfor å dra på skolen å ha en skriftlig prøve. Dette viste seg å være en stor fordel. Det er nemlig ikke til å stikke under en stol at det er mer krevende å produsere et godt akademisk produkt på et annet språk enn ens eget morsmål. Ordningen ble derfor tatt godt imot av samtlige av kursenes utvekslingsstudenter, inkludert meg selv.

Min samlede vurdering av mitt semester som utvekslingsstudent i Newcastle er slående positiv: Jeg har utfordret meg selv og min egen komfortsone. Jeg har lært utrolig mye. Jeg har vist at jeg behersker det å studere, og faget jeg studerer, på engelsk. Læringsmiljøet er fantastisk. Foreleserne er dyktige og engasjerende. Kostnadene for bolig, mat, drikke og alt annet er jevnt over lave. Man får venner fra steder man ikke visste eksisterte. Og utelivet er av det mer ekstreme slaget, uansett hvilken dag i uka man drar ut.

Det eneste jeg har å utsette på min egen opplevelse som student i utlandet er at det ikke varte lenge nok. Om du lurer på å ta et utvekslingssemester, eller et år, så er mitt råd til deg; gjør det! Du kommer ikke til å angre. I alle fall ikke om du søker deg til Newcastle og Newcastle University.